

N:o 48.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 maj 1889.
— — — — Andra Kammaren den 8 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående böter för svarandeparts uteblifvande från underrätt i vissa brottmål.

(Lagutskottets utlåtande n:o 44 och memorial n:o 51.)

Till Konungen.

Vid lagstiftningens nuvarande skick eger, på sätt äfven högsta domstolen i särskilda mål förklarar, underrätt icke att döma svarandepart i brottmål till böter för uteblifvande, äfven om målet är så ringa, att deri genom laga ombudsman svaras må. Genom svarandeparts tredska att i sådant brottmål till svars komma å den dag, målet första gången till handläggning förekommer, tvingas rätten att till annan tid uppskjuta målet, så framt icke den uteblifne kan samma dag till rätten hemtas. Detta medel att framtvinga svarandens inställelse måste nemligen, om än det samma mycket sällan kan komma till användning, likväl, enär den allmänna bestämmelsen i 11 kap. 10 § rättegångsbalken om hemtning i brottmål icke blifvit upphäfd, fortfarande stå rätten till buds. Men just därför att underrätts omförmälda befogenhet att omedelbart låta hemta uteblifven svarande så sällan kan utöfvas, anser Riksdagen lämpligt och

behöfligt, att i vår lagstiftning införes ett stadgande, att svarandepart i brottmål, hvaruti genom laga ombudsman svaras må, skall för uteblifvande dömas till böter. Ett sådant stadgande torde dock böra meddelas endast med afseende å svarandeparts uteblifvande å den dag, målet första gången till handläggning förekommer. Genom föreläggande af lämpligt vite lærer rätten nog kunna tillhålla en tredskande svarande att å tid, hvartill målets fortsatta handläggning varder uppskjuten, iakttaga inställelse.

De nya lagbestämmelser, hvilka Riksdagen, med föranledande af gjord framställning i ämnet, ansett böra meddelas, torde lämpligen kunna gifvas i särskild lag, såsom i fråga om böter för svarandeparts uteblifvande i tvistemål skedde genom förordningen den 6 oktober 1882. Hvad i den förordningen finnes stadgadt om uttagande och om återgång i visst fall af böter, hvartill någon enligt samma förordning blifvit fäld, lærer ock böra få tillämpning å böter, som ådömas svarande, hvilken, då brottmål af ifrågavarande beskaffenhet första gången vid underrätt till handläggning förekommer, är förfallolöst borta.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt har Riksdagen för sin del antagit följande

Lag

angående böter för svarandeparts uteblifvande från underrätt i vissa brottmål.

Med upphäfvande af hvad allmän lag innehåller stridande mot denna lag stadgas som följer:

Kommer i brottmål, hvari genom laga ombudsman svaras må, kändan tillstädes å den dag målet första gången förekommer till handläggning och visar, att den som käres till fått laga kallelse att till svars komma; men är denne borta utan att framte laga förfall; dömes, der han icke å den dag varder efter hemtning för rätten instäld, att för uteblifvande böta fem kronor eller mera, högst etthundra kronor.

Hvad i förordningen angående böter för svarandeparts uteblifvande från underrätt den 6 oktober 1882 finnes stadgadt om uttagande och om återgång i visst fall af böter, hvartill någon enligt samma förordning blifvit fäld, skall jemväl ega tillämpning å böter, som enligt denna lag ådömas.

I sammanhang med anmälan härom får Riksdagen anhålla att bestämmelserna i kongl. kungörelsen huru i vissa fall skall förfaras med böter, som ådömts svarandepart för uteblifvande från underrätt, den 8 december 1882 måtte förklaras ega tillämpning äfven å böter, ådömda enligt förestående lag.

Stockholm den 8 maj 1889.

Med undersätlig vördnad.

N:o 49.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 maj 1889.
— — — — Andra Kammaren den 8 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående behörighet för svensk domstol att upptaga vissa mål mot utländsk man.

(Lagutskottets utlåtande n:o 52.)

Till Konungen.

I 10 kap. 1 § rättegångsbalken stadgas, att utländsk man må sökas i ort inom riket, der han anträffas. Vid den lifliga samfärdsel, som numera eger rum med utlandet och som medfört, att främmande magters undersåtar till stort antal för obestämd tid vistas i riket, kunna ju rätts-